

De lichtbron van het lichaam (Mattheüs 6)

Onze ogen hebben het vermogen om zich aan te passen aan de duisternis. Wanneer we uit het zonlicht in een donkere grot of tunnel lopen zijn we aanvankelijk gedesoriënteerd. Of wanneer we 's nachts vanuit een verlichte straat in een donker bos stappen, kunnen we wellicht beangstigd zijn door de duisternis. Maar wanneer we ons geduld niet verliezen merken we, dat onze ogen geleidelijk aan het duister gewend raken en dat we de wereld om ons heen beginnen te herkennen. Dit is zelfs de beste manier om angst voor de duisternis te overwinnen: wandel stap voor stap in een donkere ruimte; wacht totdat je vertrouwd bent met de duisternis - en je begint te zien.

Dit is niet alleen een wetmatigheid in de fysieke wereld, maar ook een geestelijke realiteit. We worden dagelijks geconfronteerd met een wereld van duistere, afschuwwekkende gebeurtenissen. Gewoonlijk willen we ze helemaal niet zien. We wenden ons er van af en proberen geforceerd naar de lichte kant van het leven te kijken. In onze huidige westerse wereld is er zelfs een aversie tegen alle soorten duisternis: we wenden ons af van de zieken, de stervenden, de hongerigen, de vluchtelingen, de misdadigers. We willen de duistere kant van het leven niet zien. Of zijn we er soms bang voor?

Toen Christus sprak over het oog als de lichtbron van het lichaam vertelde hij geen parabel, maar een dagelijkse werkelijkheid. Het is niet de slechte wereld, die ons slecht maakt. Het is niet de duisternis buiten ons, die ons innerlijk verduistert. Maar het is de manier waarop we in de wereld kijken, die ons duisternis of licht brengt.

De vraag is niet: Wat zie ik?

Maar: Hoe zie ik?

Kijk ik in de wereld met vrees, met afschuw - of zelfs met haat?

Of kan ik in dezelfde wereld kijken met mededogen en liefde - ondanks alle duisternis?

Deze subtiele wijze van kijken verlicht niet alleen onszelf, maar zal ook de duisternis van de wereld om ons heen uiteindelijk verlichten.

Een moeder die haar twee kinderen verloren had schreef na een lange tijd van opstandigheid, rouw en depressie:

Als ik

geconcentreerd

en liefdevol

naar het duister kijk

dan zie ik

licht.

Bastiaan Baan / 20 september 2020